

ACCIO CIUTADANA

64

EDITORIAL

La propera lluita electoral

El dia dinou tindrà lloc la segona batalla de la República. Es l'hora d'acrisolar-la d'una manera definitiva i permanent. Tothom en anar a votar, deu tenir consciència de la transcendència del seu vot, per tal que resulti més eficaç, i per tal de donar-li la valor màxima de la funció ciutadana.

No podem creure que del resultat de l'elecció pugui determinar-se cap perill pel règim vigent, ja que està encarnat en la voluntat augusta del poble, té uns interessos morals arrelats en la seva vigència, i ha vingut a complir una llei biològica de progrés que solament en hipòtessi podria retrogradar-se.

Però, si no en la seva existència, el resultat de la elecció pròxima podria modificar la trajectòria que les Corts Constituents havien assenyalat a la República. Sempre hem considerat la forma de règim com un fenomen exterior a la vida dels pobles que només té importància pel seu contingut. Si la forma republicana caigués per la seva actuació antidemocràtica a una tendència feixística o dictatorial, la seva actuació repugnaria a la nostra consciència, car no podem concebre la República si no vé impregnada de totes les essències liberals.

Per això considerem de gran importància el resultat de les properes eleccions: es tracta de determinar el camí que d'ara endavant deu seguir la República: si la orientació esquerrista, liberal, laica, antimilitarista i anti-unitària, que des de la seva promulgació ha mantingut a través de la labor legislativa de les Constituents, o bé si, de predominar una accentuació de dretes, la República es veuria menada cap a una orientació tendint a esborrar de la seva història tots els postulats que informen la nostra concepció, que per nosaltres és l'ànima de la República.

* * *

Per egoisme, per convicció de la superioritat de la nostra ideologia, és precís que guanyi l'Esquerra Republicana. La vida de la nostra Autonomia estaria amenaçada si el resultat ens fós advers. I Catalunya, que ja sembla incorporada definitivament a la vigència del seu Estatut, deuria posar-se en peu de guerra per defensar les conquestes logrades contra el centralisme, sigui monàrquic o sigui republicà, davant la reacció que contra el nostre règim autonòmic representaria la preponderància d'unes dretes, què, per antiliberals, no sabrien comprendre ni respectar els drets dels pobles.

L'actuació del dretisme republicà contra Catalunya, s'ha evidenciat abastament en la discussió a les Corts del nostre Estatut: ha herdat de l'extingit règim la concepció monàrquica de la constitució estatal, i no pot capir l'existència política d'uns pobles que no vulguin estar supeditats a la hegemonia castellana en la forma centralitzadora que ha mantingut esclavitzades totes les energies seculares de les regions. I aquesta actuació negativa en relació a l'autonomia catalana, la fem extensiva àdhuc a la Lliga, car els seus homes deuen recolzar-se en les demés dretes espanyoles per intensificar la seva política antiliberal i antidemocràtica, de tal manera que deuriem forçosament deixar de banda el seu pseudo-catalanisme si volien sincronitzar-se amb el dretisme espanyol. Més que Catalunya, en la seva acció pesaria el se uesperit de classe, egoísticament conservador, i, amb més o menys pena, deuriem abandonar la seva catalanitat per poguer ajuntar el seu esforç envers l'obra anti-esquerrana que és la trista missió que el destí els assenyalava com a motiu del seu viure i de la seva existència a casa nostra.

* * *

La més vistent de l'obra republicana dintre les Constituents, és sens dubte la seva labor social. La le-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

10 novemb. 1933

15 CTS